

107593

HA 26/2-90

Elverumsfullmakten

Vi står foran en minnemarkering av at Norge ble trukket inn i krigen 1939—45. Presse og kringkasting har viet utviklingen av krigen stor oppmerksomhet allerede. Nå pågår forberedelsene til vår nasjonale markering, så vel som av lokale markeringer. I Elverum vil markeringene pågå over to dager, gjenvende soldater er invitert.

Før jul kom to bøker som begge omhandler bakgrunnen for at Norge ble krigsskueplass. Kjell Fjærtøfts «Mot stupet» (Gyldendal) og Gunnar Knutsons «Krigstid og fredsår» (Sollia forlag), begge med solid gjennomgåelse av arkivstoff. Begge forfatterne hevder at Stortinget ikke ga regjeringen noen blankofullmakt under stortingsmøtet i Elverum, der regjeringen kunne gi lover med tilbakevirkende kraft, råde fritt over gullbeholdningen eller ha sitt sete på fremmed jord, heller ikke ble det truffet vedtak om at Norge skulle gå inn i en allianse med England og Frankrike. Derimot peker begge forfatterne på at den såkalte Elverumsfullmakten er en nasjonal historieforfalskning.

For avisene som har sine lesere i distriktet, bør det vel være en særlig viktig oppgave å klare opp hvordan dette henger sammen. Dersom det er slik at Elverumsfullmakten ikke ble formet som et forslag og stemt over, bør vi få vite det. Og dersom det foreligger dokumentasjon i form av stenografisk referat om at det var et enstemmig storting bak denne fullmakten, bør det dokumenteres en gang for alle. Verken de gamle frontene fra krigens dager eller den oppvoksende slekt i skoleverket er tjent med at et så viktig element av vår historie skal forbli i uklarhet.

Stortingsmøtet i Elverum hin aprildag vil stå som en milepæl i historien uansett.

Bjørn Brænd.